

Τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας καὶ τῆς ἀγάπης
ἡμῶν ἐν Κυρίῳ ἀγαπητῷ, χάριν,
εὐρίνην καὶ εὐλογίαν παρὰ Θεοῦ.

Τῷ Ἐλλογιματῷ Δρι Παντελεήμονι Καλαϊτζίδῃ, Διευθυντῇ τῆς Ἀκαδημίας
Θεολογικῶν Σπουδῶν Βόλου, τέκνῳ τῆς ἡμῶν Μετριοτήτος ἐν Κυρίῳ ἀγαπητῷ, χάριν,
εὐρίνην καὶ εὐλογίαν παρὰ Θεοῦ.

Χριστὸς Ἀνέστη!

Καθ' ὅλην τὴν πορείαν καὶ τὴν μαρτυρίαν της, ἡ Ἀκαδημία Θεολογικῶν Σπουδῶν
Βόλου, τό καύχημα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος καὶ Ἀλμυροῦ, ὑπῆρξε φόρουμ
θεολογικοῦ διαλόγου καὶ δημιουργικῆς συναντήσεως τῆς ὀρθοδόξου θεολογίας μέ τόν
σύγχρονον κόσμον, μέ τὰς προκλήσεις καὶ τὰς θετικές προοπτικές τοῦ πολιτισμοῦ του. Ἡ
ἐπιλογή ἐπικαίρων θεμάτων, τό ὑψηλόν ἐπίπεδον τῶν εἰσηγήσεων καὶ τῶν συζητήσεων, ἡ
πρόσκλησις καὶ παρουσία εἰδικῶν ἐπιστημόνων ἐκ τῆς ἡμεδαπῆς καὶ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ,
ἐξησφάλιζον εἰς τὰ συνέδρια τῆς Ἀκαδημίας ποιότητα καὶ κύρος. Δέν εἶναι τυχαῖον τό
γεγονός ὅτι ὅλαι αἱ ἐκδηλώσεις της προσεέλκυν πληθὺς ἀκροατῶν ὅλων τῶν ἡλικιῶν.
Σημαντικὴν ἀπήχησιν ἔχουν ἐπίσης αἱ ἐκδόσεις τῆς Ἀκαδημίας.

Αὐτό τό πνεῦμα ἀνοικτοσύνης καὶ σοβαρότητος θά ἀναδειχθῇ καὶ εἰς τό παρόν
συνέδριον. Καί μόνον ἡ θεματικὴ του ἐπιβεβαιοῖ τὴν εὐαισθησίαν τῶν ὑπευθύνων τῆς
Ἀκαδημίας Θεολογικῶν Σπουδῶν διὰ τὰς ἐξελίξεις εἰς τόν χῶρον τῆς θεολογίας, καὶ πέραν
αὐτῆς, κατὰ τὰς τελευταίας δεκαετίας καὶ διὰ τὴν σημασίαν τὴν ὁποίαν διεκδικεῖ ἡ χρῆσις
τῆς ἀφηγηματικῆς ἀναλύσεως καὶ κριτικῆς εἰς τὴν Θεολογίαν, ἐν ἀναφορᾷ πάντοτε πρὸς τὰ
συμβαίνοντα ἐν τῷ πλαίσῳ τῆς θύραθεν διανοήσεως, ἐνώπιον τοῦ ιδεολογήματος τῶν
«πολλαπλῶν ἀφηγήσεων» τῆς μετανεωτερικῆς ἐποχῆς καὶ τοῦ φαινομένου τῆς «ἐκλείψεως
τῆς βιβλικῆς ἀφήγησις».

Εἰς τὰ βιβλικά καί, ἐν γένει, εἰς τὰ χριστιανικά κείμενα, ἡ ἀφηγηματικὴ λειτουργία
ἀναδεικνύει τὰς κεντρικὰς ἀληθείας τῆς πίστεώς μας, τὴν ἱστορίαν τῆς Θείας Οἰκονομίας
καὶ τὴν ἐσχατολογικὴν πλήρωσιν της ἐν τῇ ἐπουρανίῳ Βασιλείᾳ τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ὁ ἀφηγηματικὸς λόγος εἶναι καὶ κατ' ἐξοχὴν τρόπος καὶ ὁδὸς
συναντήσεως καὶ κοινωνίας, ἔκφρασις τῆς εὐρυτέρας διαλογικῆς καὶ ἐπικοινωνιακῆς
λειτουργίας τοῦ θεολογικοῦ λόγου, τῆς Ἐκκλησίας ὡς «κοινωνίας σχέσεων» καὶ τῆς κλήσεως
καὶ ἐτοιμότητος τῶν πιστῶν, ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ, «λόγον διδόναι» περὶ τῆς ἐν ἡμῖν
ἐλπίδος. Ἐν τῷ πνεύματι τούτῳ, ὁ διάλογος εἶναι ἡ «λογικὴ», τῆς χριστιανικῆς ἡμῶν
ταυτότητος, ἔκφρασις τῆς χριστοδωρῆτος ἀγάπης, ἥτις «οὐ ζηλοῖ», «οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς» καὶ
«συγχαίρει τῇ ἀληθείᾳ».

Μέ αὐτὰς τὰς σκέψεις, ἐπαινοῦντες τοὺς διοργανωτὰς διὰ τὴν πρωτοβουλίαν,
εὐχόμεθα ἐπιτυχῇ κατὰ πάντα διεξαγωγῇ τοῦ ἀξιολόγου τούτου συνεδρίου, σοφὰς
εἰσηγήσεις, ζωηράς καὶ βαθυστοχάστους συζητήσεις καὶ λυσιτελῆ καὶ ἐνδιαφέροντα
συμπεράσματα, καὶ ἀπονέμομεν πᾶσι τοῖς συνέδροις τὴν Πατριαρχικὴν ἡμῶν εὐλογίαν,
ἐπικαλούμενοι ἐφ' ὑμᾶς τὴν αἰείρτον χάριν, τόν σοφὸν φωτισμόν καὶ τό ἄπειρον ἔλεος
τοῦ ἀναστάντος ἐκ τάφου καὶ συναναστήσαντος τό ἀδαμιαῖον γένος καὶ τὴν κτίσιν πᾶσαν
Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ἐκ τῆς
Ἀκαδημίας

Διάδοχος τοῦ Θεοῦ εὐχάμεται.

βιβ' Μαΐου θ'